

Sagrat Cor

Teià

Ubicació

Comarca:

Maresme

Lloc/Adreça:

Al final de l'asfalt del passeig de la riera de Teià surt una pista a la dreta, amb indicadors de ruta i Refugi de la Ferreria del Vedat. La prenem i pugem 990 m, fins a un revolt a l'esquerra on a la dreta hi ha una estaca que senyalitza la ruta del Vedat. D'aquest punt en surten dos corriols: el de la dreta duu al Sagrat Cor, 30 metres més enllà.

Coordenades:

Latitud:

41.509463581578

Longitud:

2.320818901062

UTM Est (X):

443322

UTM Nord (Y):

4595537

Classificació

Número de fitxa

08281 - 84

Àmbit:

Patrimoni moble

Tipologia

Element urbà

Estil / època:

Contemporani Modernisme

Segle

XX

Any

1956

Autoria de l'element:

Claudi Rius

Estat de conservació

Bo

Protecció

Inexistent

Tipus de protecció:

Inexistent

Accés

Fàcil

Ús actual:

Simbòlic

Titularitat

Pública

Titular:

08281A001000400000ZF

Autoria de la fitxa

Àlvar Saez Puig

Data de registre de la fitxa:

dg., 07/03/2021 - 18:51

Descripció

És una estàtua de marbre de Carrara feta el 1956 per Claudi Rius. La va erigir la propietària de la finca per tancar una picabaralla amb el rector de la parròquia de Teià que la va titllar de mancada de fe. La figura, dalt del turó rocallós del Moliner i amb els braços oberts, mira directament a l'església de Teià i gaudeix d'una bona vista sobre la riera de Teià i el mar.

El Sagrat Cor de Teià es troba al Parc de la Serralada Litoral.

Observacions:

Des de la base de la figura (si mirem cap a l'est) s'endevina a uns 200 metres el Refugi de la Ferreria del Vedat. Al nord, el profund tall de la Pedrera del Tercio i al NE, just a la cresta, la tanca del Mirador d'en Pere.

Història

Claudi Rius Garrich va néixer a Barcelona l'any 1892, en el si d'una família de tradició d'escultors. No en va tant el seu pare, José Rius, com el seu avi, Claudi Garrich, ho van ser.

Va cursar estudis artístics de dibuix en l'Acadèmia de Belles arts i en el Cercle Artístic Sant Lluc de Barcelona. Va aprendre a modelar en el taller del seu propi pare José Rius i en el taller d'Antonio Parera Saurina. També va ser deixeble de l'escultor José Llimona Bruguera, de gran renom en l'escultura modernista catalana del segle XX, de l'estil del qual rep una gran influència.

Claudi Rius va participar en diferents certàmens i exposicions a Espanya i a Itàlia, sent distingit amb esments i diplomes honorífics. Posseïa el seu taller al carrer Rosselló 195 de Barcelona, en els baixos de l'edifici. L'habitatge familiar la tenia en el segon pis del mateix edifici, estava casat i tenia dos fills.

El catàleg de les obres de Claudio Rius és llarg i interessant. La seva activitat la va desenvolupar sobretot a Barcelona, però també a Sevilla i a Santiago de Xile. Va fer imatges i grups escultòrics per a moltes poblacions de Catalunya i de la resta d'Espanya.

Claudi Rius es va inspirar en els clàssics espanyols dels segles XVI i XVII. D'aquí possiblement es deriva la gran expressivitat i emotivitat religiosa que s'observa en tots els seus passos processionals i també en general en totes les seves obres.

Aquestes són algunes d'elles:

Barcelona

Església de Pompeia (Diagonal), pertanyent al convent dels Pares Caputxins, són obres seves la imatge de La nostra Senyora de Pompeia, un Crist Crucificat i també diversos relleus.

Basílica de La nostra Senyora de la Mercè (patrona de Barcelona), són seus pràcticament tots els altars, imatges i decoració.

Parròquia de Montesión (Rambla de Catalunya), són obra de Claudio Rius el gran retaule i moltes de les imatges que hi ha a l'Església.

Catalunya

Monestir de Montserrat, imatge de Santa Teresa Doctora.

Nombroses imatges de Crist Crucificat en diverses localitats de Catalunya, entre elles la de la Germanor del nostre Pare Jesús de la Passió de Tarragona.

Sevilla

El Viacrucis i els Misteris del Rosari en marbre i la totalitat de les imatges del Turó dels Sagrats Cors.

En la Catedral de Sevilla, l'altar i gran retaule d'estil gòtic-nòrdic dedicat al Sagrat Cor de Jesús, obra que se li va adjudicar després de guanyar el concurs públic.

Santiago de Xile

En 1949 se li confia la realització del projecte de set altars d'estil romànic per a la Catedral d'aquella ciutat sud-americana.

PASSOS PROCESSIONALS

Gran importància dins de l'obra escultòrica de Claudio Rius la tenen els passos processionals que van sortir de les seves mans, dels quals, alguns dels anteriors a 1936 van desaparèixer durant la guerra civil.

Per a la Setmana Santa de Barcelona va realitzar l'Amargor dels Pares Carmelites.

Per a la Setmana Santa de Lleida va realitzar la Pietat i la Dolorosa.

Per a la Setmana Santa de Girona va tallar el Crist de la Passió i el Sant Sepulcre, aquest últim amb la imatge de Crist Jacent i les figures de deu àngels.

Per a la Setmana Santa de Ciudad Real, Claudio Rius va realitzar dos passos, Santíssim Crist de la Caritat i Sant Sepulcre.

Per a la Setmana Santa d'Hellín (Albacete) va fer la imatge del Santíssim Crist Crucificat.

Tortosa (Tarragona) és la ciutat que posseeix actualment més passos realitzats per Claudio Rius. La Flagel·lació, la Coronació d'Espines i Jesús Natzaré.

Finalment a Tarragona desfila el pas Vetlleu i Oreu, un dels passos més característics de la processó del Divendres Sant tarragoní i molt particular de moment de la Passió que pretén reflectir, sent únic en tota Espanya.

La sensibilitat que tenia Claudi Rius per a l'escultura religiosa i que roman reflectida en les seves obres era molt gran. Les composicions plàstiques dels seus grups escultòrics són d'un gust estètic i d'una perfecció tècnica admirables, sempre dins d'un estil sobri, auster i sense concessions de teatralitat mes allà del que requereix una expressiva posada en escena dels diferents moments de la Passió. Però si per alguna cosa destaca Claudio Rius és pels seus coneixements anatòmics, que fan que els seus Cristos, per proporcions i detallisme, siguin pràcticament perfectes.

Claudio Rius Garrich va morir a Barcelona l'any 1970, a l'edat de 77 anys.

Bibliografia

Triquell i Salomé, Adrià (2012). *Parc de la Serralada Litoral (Història i Itineraris)*. Editorial Piolet, Barcelona. Pàg. 168

https://ca.wikipedia.org/wiki/Sagrat_Cor_de_Tei%C3%A0

<http://www.cristodelacaridad.es/clauidorius.php>

